

Til Paragraffens sidste Punktum knyttede Justitsministeren følgende Udtalelse: »Heri ligger, at det kun er en Bemyndigelse for det nuværende Ministerium. Hvis dette Ministerium afgaar eller undergaar en væsentlig Rekonstruktion, tilkommer det Rigsdagen at afgøre, om Bemyndigelsen ogsaa skal gælde for den nye Regering.« Endvidere udtalte Ministeren, at de Anordninger, som er udstedt i Henhold til Loven, vil kunne indeholde Regler, som ellers skulde have været udfærdiget ved Lov, og at disse Regler ikke pludselig kan bortfalde. Det bestemmes derfor, at de i Medfør af Loven udstedte Anordninger skal forblive i Kraft, indtil de ophæves ved Lov eller gl. Anordning.

Ved *Folketingets* 1. Behandling af Sagen var *Hartel* (B.) den eneste, der tog Ordet. Han gjorde opmærksom paa, at den foreslaaede Bemyndigelse blev givet til en Regering, hvis Flertal var hentet uden for Rigsdagen, men Bondepartiet havde i øvrigt intet at erindre imod, at Regeringen i en Situation som den foreliggende fik en udstrakt Bemyndigelse. Derimod syntes Taleren, at det i § 4, sidste Punktum, tagne Forbehold var en Plet paa Lovforslaget, rent bortset fra, at det kunde være tvivlsomt, hvad der forstaas ved Regerings-skifte. »Jeg har det Indtryk, at Statsskik altid har været den her i Danmark, at en Bemyndigelse gjaldt, indtil den var tilbagekaldt af den, som gav Bemyndigelsen, og at man ikke paa Forhaand indsatte en saadan Bestemmelse, idet vi jo regner med, at ogsaa en efterfølgende Regering er en loylik kongelig, dansk Regering.« Selv om Bondepartiet hellere havde set Lovforslaget uden denne Bestemmelse, kunde det dog stemme for Forslaget.

Folketingets Udvalg havde Samraad med Justitsministeren og indstillede derefter Lovforslaget til Vedtagelse uforandret. Man var enig om, at det i § 3 omhandlede Udvalg skulde vælges af det Udvalg, der er nedsat i Henhold til Grundlovens § 45, og at sidstnævnte Udvalg ogsaa skulde træffe Bestemmelse om Antallet af Medlemmer.

Lovforslaget blev i Folketinget vedtaget enstemmigt med 104 Stemmer. 5 Medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod. Blandt disse var *Svend E. Johansen* (D. F.), som motiverede sin Afstemning med, at han dels savnede enhver Oplysning om Grundlaget for Lovforslagets Gennemførelse, dels var ude af Stand til at overse Forslagets Konsekvenser og ikke heller var klar over, om det var en Betingelse for Regeringens fortsatte Eksistens.

I *Landstinget* blev Lovforslaget anbefalet til Vedtagelse af Ordførerne for de 4 største Partier, som alle henviste til den foreliggende særlige Situation. *Stein* udtalte, at de Konserva-